

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie izvorătorul de mir

O, poporul Meu, grea și dureroasă Mi se face coborârea Mea la tine. Eu sunt Fiul durerii în cer și pe pământ, și prin dureri trec și cobor ca să-ți dau duh dătător de viață și ca să iei dacă nu ai. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa îți dau Eu învățatură de viață, iar apoi te povățuiesc și te îndemn să iei de la Mine duh dătător de viață așa cum îți dau Eu să iei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, că dacă iei altfel, nu se lipește de tine coborârea Mea la tine, iar Eu, Fiul durerii sunt când cobor cu hrană la popor.

De două mii de ani Mă uit pe pământ, și lucrez cu greu, că n-am ajutor să lucrez ca să pun în om viață fără de moarte, căci omul își stă sieși împotriva și nu voiește să învețe taina și apoi puterea pentru nașterea de sus. Tot cerul de sfinți dorește fii născuți de sus pe pământ, și care să semene cu Mine la iubire și la credință, căci aceasta înseamnă fii născuți din Dumnezeu. Pe pământ nu este învățatură pentru nașterea de sus a omului, iar Eu, dacă Mi-am întocmit venirea cea de la sfârșitul credinței în Dumnezeu, nu pot să-Mi fac fii cerești din oameni, nu pot, fiindcă nimeni pe pământ nu pricepe taina și lucrarea nașterii de sus a omului ca să se facă omul fiu al lui Dumnezeu pe pământ.

Sunt cu sărbătoare de sfinți mucenici, de fii ai lui Dumnezeu, sărbătoare cu dragoste din cer în ea, căci cei care au iubit cerul pe pământ, s-au făcut la capătul așteptărilor sfinți ai cerului Meu, iar Eu vin cu cerul de sfinți la tine, poporul Meu, și te povățuiesc și te îndemn să stai născut din cer pe pământ, ca să pot fi Eu cât mai mult pe pământ cu fiii, căci cine nu are fii nu este tată, și cine nu are ucenici nu este învățător, și, iarăși, cine nu este învățător nu are ucenici.

O, copii care-Mi așezați cuvântul pe masa poporului Meu! O, fiilor mereu plăpânzi, mereu duruți! Să caute poporul la voi Duhul Meu, Cel dătător de viață, și să învețe darul și harul vieții cea fără de moarte, căci cine încetează să caute, acela se stinge zi după zi tot mai tare și nu mai trăiește viața fără de moarte, ci o trăiește pe cea care este pe pământ în toți cei ce nu se fac fii ai lui Dumnezeu între oameni.

Sunt cu poporul în cuvânt în această zi, și cu prăznuirea mucenicului Meu Dimitrie, iar cu el este ceată de mucenici care ascultă cu duh înlăcrimat de dor cuvântul gurii Mele, Duhul Cel dătător de viață, Care Se naște din Mine ca să nască fii din El, și pentru El fii, nu pentru ei, căci cine nu trăiește pentru Mine, acela trăiește pentru sine, poporul Meu. O, fiilor, vă povățuiesc cu harul vieții veșnice, că aveți cu voi sfinții la masă, și le dau și lor ce vă dau și vouă, ca să hrăniți duhul lor cu taina facerii omului, cu viața pentru fiii lui Dumnezeu pe pământ, atât de mult așteptați de sfinți acești fii.

O, poporul Meu, să ia învățătura Mea de peste voi tot omul care ajunge până la ea, și să simtă că Eu sunt acest cuvânt. Cine nu învață viața mereu, acela nu poate avea învățător. Numai cel ce iubește pe Dumnezeu cu toate ale ființei lui, numai acela caută să aibă viață. Viața fără învățător nu este viață de sus, nu este naștere din nou, de sus mereu, ci este minte de sine, om fără tată și fără mamă, om fără învățător, om care nu are prin cine să fie și mereu să fie.

Să nu se bizuie omul oricum pe împărăția cerurilor cu el dacă el nu are învățător. Eu i-am spus omului că împărăția cerurilor este a pruncilor, pentru că numai pruncii știu să stea în ea, numai ei nu pot fără părinți, căci dacă se fac mari, își leapădă părinții, așa cum a făcut Adam prin mintea de sine cu care a stat împotriva Făcătorului său. Vai celui ce se aduce pe sine la Dumnezeu acestei lucrări și nu caută mereu, mereu apoi să învețe ce înseamnă nașterea lui de sus, om născut din nou, om cu învățător peste viața lui și nu tot cu sinele lui peste el. Cel ce vine

lângă Mine și lângă cuvântul învățaturii Mele, să nu vină pentru altceva decât pentru nașterea lui de sus și pentru statura lui de fiu al lui Dumnezeu apoi, iar această minune dacă nu-l cuprinde pe el, dacă nu se cunoaște peste el, acela va trebui să-Mi dea răspuns pentru viața lui. Cine nu are prin cine să fie, acela este stârpitură și tot așa și crește, dar cel ce vine să se nască de sus, din cuvântul Meu de viață dătător, acela dacă nu se naște din nou, fiu după asemănarea Mea, va da apoi un greu și dureros răspuns pentru el înaintea Mea, căci Eu l-am povățuit cu taina vieții Mele în om și i-am dat învățător de la Mine, ca să aibă cine să-i dea viață mereu, iar el mereu să ia, și să caute să ia.

Iată, poporul Meu, taină adâncă în ea îți spun, ca să audă toți cei care iau de la tine învățătura Mea cu Duh dătător de viață în ea. Am spus pentru cel ce păcătuiește împotriva Fiului Omului că i se va ierta lui, dar cel ce păcătuiește împotriva Duhului Sfânt, e greu de acela. Iar acum spun pentru atunci și pentru acum și spun așa: cine a păcătuit împotriva Fiului Omului până să știe că El este Dumnezeu Fiul, acela i se va ierta. Și iarăși spun: cine a păcătuit împotriva slugii Mele până să știe că sluga Mea este cuvântul Meu și vasul Meu de venire, acela i se va ierta. Amin.

O, poporule, poporule, cu dor și cu durere te învăț să stai sub învățătura Mea și s-o pui peste tine cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu iubire, fiule, căci Eu, Domnul, am spus prin prooroci că neascultarea și nesupunerea sunt păcate mai grele ca vrăjitoria și ca închinarea la idoli și sunt chiar rodul acestora. Te-am povățuit, în multa Mea povață de viață fără de sfârșit peste tine și ți-am spus să păzești în tine viața, să păzești în tine învățătura Mea ca să nu o pierzi, ca să nu te pierzi din ea. Te-am povățuit cum să calci peste puterea diavolului, care te așteaptă mereu pe la toate răspântiile și pe toate căile tale, și ți-am spus să-ți faci semnul sfintei cruci pe tălpile încălțămintelor, și să-l faci cu untdelemn din candelă și cu apă sfințită mereu, ca să biruiești pentru tine, pentru paza vieții tale, și apoi pentru venirea și lucrarea Mea pe pământ prin rodul vieții tale cea cu ascultare și cu supunere față de cuvântul învățaturii Mele, care te paște și te păzește ca să nu pieri dinaintea Mea, poporul Meu. Dar azi te îndemn cu proaspătă povață să te lepezi de voia ta și să iubești voia Mea, cuvântul Meu împlinit peste tine, căci pe cel ce îl stăpânește voia sa și mintea sa, acela este stăpân și nu poate să fie fiu. Eu nu pot să te fac fiu al Meu oricum ai fi tu, oricum ai vrea tu, ci numai tu poți să te faci fiul Meu așa cum vreau Eu să fii, și altfel nu este statul înaintea Mea al celor ce se voiesc a fi fiii învățaturii Mele. Acest cuvânt, împărăție, va fi să fie unul în curând, căci Eu voi birui împărăția morții și pe diavolul cel viclean, care are putere prin voia omului. Dar Eu voi fi Unul biruitor la sfârșit, și voiesc să-l îndemn pe om să nu rămână în sine, să nu rămână cu duhul diavolului, pe care nu-l cunoaște a fi, dar care este, ci să rămână cu Duhul Meu Cel dătător de viață, Care Se descoperă pe Sine ca să facă din El fii ai lui Dumnezeu pe pământ, și cu ei să biruiesc numai Eu. Amin.

– *O, numai Tu, Dumnezeule al sfinților Tăi, și voiesc și eu să Te ajut cu fiască iubire, că noi, sfinții Tăi, suntem mângâierea și ajutorul Tău, și suntem în venirea Ta. Eu nu m-am despărțit de Tine nici când am putut să mă despart, nici când n-am mai putut aceasta. Eu am fost mereu fiul Tău, după ce din dragostea Ta de oameni m-ai născut între fiii oamenilor. Îți spun și eu poporului cuvântului Tău, așa cum și Tu i-ai făcut atenți pe copiii cei din porțile venirii Tale, îi spun că dacă cei ce aud cuvântul Tău îl păzesc pe el, și pe al lor îl vor păzi, căci Tu ai copii învățători peste fiii poporului Tău, iar cine nu va împlini cuvântul Tău, nici pe al lor nu-l vor primi. O, mi-e tare, tare milă de cei duruți adânc, de cei ce stau porți ale venirii Tale cu hrană de cuvânt la poporul Tău și la toți cei ce vor lua din Duhul Tău Cel dătător de viață.*

O, popor al învățaturii cea de sus, care naște fii pentru ea, și voi, fii ai oamenilor care vă aplecați să luați din hrana aceasta! Nimic nu este mai rău, omule, decât să nu crezi, să nu poți primi adevărul cel despre tine și să nu te urmărească el apoi cu putere ca să te smulgi din tine apoi și să te dai Domnului și fraților Domnului, căci pentru acest adevăr, pentru el și numai pentru el vei da tu seamă în fața Domnului și a mii și milioane de îngeri și nu în fața omului. O,

când tu nu poți da seama în tine despre adevărul cel despre tine, oare, cum va fi atunci când vei răspunde Domnului despre tine după ce tu nu ai voit să răspundă cineva în dreptul tău înaintea Domnului, după ce tu nu ai putut să fii al Domnului mai mult decât al tău, mai mult decât cu tine, după ce tu nu ai voit să crezi și să știi viața vieții veșnice?

Iată, omul stă ascuns în sine. Cum va putea el să dea răspuns lui Dumnezeu când va fi să facă aceasta? Dacă tu nu ești împăcat în tine cu aproapele tău și înaintea lui, nesocotindu-l, cum vei putea sta în inima Domnului în același timp, fiule? O, calea împărăției cerurilor e cale cu multă iubire pe ea, cu multă smerenie și umilință, cu multă jertfă pe ea. Ea nu este o cale ca a omului. Dar cum nu aleargă omul să afle și apoi să poată purta această împărăție înăuntrul ființei sale?

O, popor al Domnului, te povățuiesc spre împărăția care este venită la tine și te învață pentru ea. Ai grijă de Domnul, nu de tine, dar să înveți de la învățător această lucrare, căci dacă singur îți dai povață ce să faci, tu ești stăpân, și nu poți să fii și fiu dacă ești stăpân peste tine, de vreme ce nu ascuți pentru lucrarea cea despre tine, cea pentru tine. Cel ce ia îndemn din sine pentru sine, acela este stăpân și nu este ascultător împărăției fiilor lui Dumnezeu, căci fiii au alt veșmânt, au veșmântul ascultării și al supunerii cu fiască iubire, cu statornică credință și cu jertfă necârtitoare, prin puterea Domnului. Amin.

Cel ce voiește să se facă fiu, acela poate tot ce voiește Domnul, și aceasta este povăța prin care încununez eu din cer sărbătoarea mea între mucenicii care au luat cununa răbdării sfinților spre lauda lui Hristos, Învățătorul Cel bun și sfânt al celor ce văzându-L, urmează Lui pe pământ. Amin, amin, amin.

– Mângâiere vouă, o, sfinți mângâioși prin lucrarea voastră care este ca a Mea, Învățătorul sfinților Mei. De două mii de ani am zis că vin curând, și am zis așa ca să-l așez pe cel credincios la veghe, dar iată, împărăția cerurilor este asemenea celor cinci fecioare înțelepte din cele zece care așteptau venirea Mirelui lor. Cele cinci înțelepte erau și gătite după plăcerea Mirelui, nu erau numai fecioare și atât, ci așteptau împlinirea cuvântului Meu prin care am spus: «*Vin curând ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa*».

O, poporul Meu, e multă învățătura Mea de peste tine. Să nu iei puțină din ea, căci cinci din cele zece fecioare au fost nebune și n-au pus peste ele tot ceea ce sunt Eu, tot ceea ce am lăsat Eu să aibă pe ei și peste ei și în ei fiii împărăției care cred acest cuvânt al Meu: «*Vin curând!*».

O, Israele al milei Mele, se apropie de tine sărbătoarea îngerilor. Apropie-te și tu de ei și fă-le bucurie și dă-le lor viața ta, s-o facă ei ca viața Mea, că îngerii Mei au lucrarea împărăției Mele de așezat pe pământ, și au de dezrobit pe cei ce plâng așteptând de veacuri cerul cel nou și pământul cel nou, această taină a vieții veșnice, și care se așează peste tot și peste toate curând, curând. Amin.

Pregătește-te, poporul Meu, și fă îngerilor primirea și așează-ți ființa toată în simțirea aceasta, și fă în tine locaș ceresc de sărbătoare, stând în așteptare, căci Eu și cu îngerii Mei venim curând, curând, și să te găesc așteptând, că vin curând. Amin, amin, amin.

26-10/08-11-2005